

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. ХАСКОВО, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА

при участието на секретаря ДИМИТРИЙКА Й. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА Търговско дело № 20235600900082 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.„Ч.Ц.“ №13,представявано от управителя Д.Г.М. твърди, че не е в състояние да изпълни свои изискуеми публични задължение към държавата, свързани с упражняване на търговската му дейност, както и има други задължения към банки и ЧСИ, като сочи, че затрудненията му били трайни, а имуществото – недостатъчно и е преустановил търговска дейност на 01.01.2021г. Твърди също,че имуществото му не е достатъчно, за да покрие задълженията му. Моли съда да открие спрямо него производство по несъстоятелност на основание настъпила неплатежоспособност и свръхзадлъжнялост.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Според заключението на съдебно-счетоводната експертиза /ССЕ/ по счетоводен баланс към 16.08.2023г. задълженията на търговско дружество „В.К.“ЕООД-гр.С. са общо в размер на 460 754,07лв., съгласно приложените към молбата за открИ.е на производство по несъстоятелност документи. Кредитори на дружеството са: „У.К.Б.“АД с вземане в размер на **156 009,21лв.**; „Ю.Б.Б.“АД с вземане в размер на **88 547,43лв.**, НАП с вземане в размер на **204 236,75лв.** и ЧСИ с вземания за такси и разноски в размер на **11 960,68лв.** На вещото лице не е била представена счетоводна документация от дружеството за последните плащания към кредитори, като вземанията на посочените в заключението кредитори са обезпечени с наложени обезпечителни мерки от ЧСИ. С декларации по чл.38 ал.9 т.2 от ЗСч, едноличния собственик на капитала Д.Г.М. е декларира пред НСИ, че дружеството не

е осъществявало дейност по смисъла на §1 т.30 от ДР на ЗСч през 2021г., 2022г. и до 16.08.2023г. Дружеството е в трайна неплатежоспособност от 01.01.2021г. ,като за 2021 г. е подадена декларация за липса на извършване на търговска дейност, а последния Годишен финансов отчет е бил подаден за 2020г. По счетоводен баланс към 16.08.2023г. търговското дружество има ликвиден материален актив лек автомобил „А.А3“, няма данни за замразени ДМА, няма финансово обвързани договори, задълженията към кредиторите са отразени в счетоводния баланс. Вещото лице установява също, че търговското дружество не е в състояние да погаси задълженията си към кредиторите, тъй като от 01.01.2021г. не извършва търговска дейност. Коефициентите за ликвидност на дружеството са отрицателни за 2020г.,а за следващите години са нулеви, тъй като не осъществява търговска дейност.Същото е положението и по отношение на коефициентите за финансова автономност и задлъжнялост.

При тези данни по делото съдът счита,че са налице задължения от вида, посочен в чл. 608, ал. 1,т. 1 и т. 2 ТЗ, които са изискуеми и към настоящия момент няма данни да са погасени.

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от посочения в закона вид, като това състояние не е временно (арг. чл. 631 ТЗ) и именно то е в причинна връзка с неизпълнението. Т. е. липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай спиране на плащането по изискуеми парични задължения е налице. Презумпцията за неплатежоспособност не е оборена приетите по делото писмени доказателства и от заключението на приетата ССЕ. Установява се, че дружеството към 31.12.2020 г. не притежава дълготрайни материални активи и не разполага с краткосрочни вземания. Притежава само лек автомобил „А.А3“ и от 01.01.2021г. не осъществява търговска дейност.

Според заключението коефициентите за ликвидност през изследвания период са отрицателни за 2020г., а за следващите години са нулеви, тъй като не е осъществявана търговска дейност. Коефициентът на дружеството за обща ликвидност към края на 2020 г. е под референтната стойност, като към тази дата и наличните краткотрайни активи на фирмата не са били достатъчни да покрият текущите му задължения.

Според заключението коефициентът за финансова автономност и задлъжнялост на дружеството за 2020г. също е под референтите стойности, а за 2021г., 2022г. и до 16.08.2023г. са нулеви.

При тези факти може да се заключи, че по отношение на молителя е налице състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие, до какъвто извод е стигнало и вещото лице. Съдът счита, че е осъществен и критерият за трайност на състоянието – молителят не осъществява търговска дейност, която да е източник на доходи, нито има активи, с които да възстанови осъществяването ѝ. Тези факти дават основание на съда да

заклучи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а необратимо, и поради това спрямо молителя следва да се открие производство по несъстоятелност.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му.

В настоящия случай от заключението на СИЕ се установява, че към 31.12.2020 г. молителят е имал непогасени задължения както към държавата и към частноправни субекти, че през тази година то не е реализирало приходи и е преустановило търговската си дейност на 01.01.2021г., поради което съдът счита, че началната дата на неплатежоспособността следва да бъде свързана с обобщаването на финансовото състояние в края на 2020 г. и по точно момента, в който молителят е преустановил търговската си дейност-**01.01.2021г.**

Наличието на евентуални частични погашения не е основание за определяне на покъсна дата на неплатежоспособността, тъй като по аргумент от разпоредбата на чл. 608, ал. 3, изр. 2 ТЗ неплатежоспособността може да настъпи и при извършени погасявания на отделни вземания или на вземания към отделни кредитори.

Съдът счита, че дружеството е и в състояние на свръхзадължнялост, тъй като неговото имущество не е достатъчно, за да покрие задълженията му.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

С аргумент от чл. 639б, ал. 4 ТЗ на този етап от производството "налично имущество" по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите, което предполага такова да е възможно да бъде сформирано.

В настоящия случай длъжникът не разполага с достатъчно налични парични средства за покриване разноските в производството по несъстоятелност както изрично е заявено в производството по делото, поради това съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността и свръхзадължнялостта на „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул. „Ч.Ц.“ №13.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 01.01.2021г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Ч.Ц.“ №13.

ДОПУСКА обезпечение чрез налагане на обща възбрана и запор върху имуществото на „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Ч.Ц.“ №13.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Ч.Ц.“ №13.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Ч.Ц.“ №13.

СПИРА производството по т. д. № 82/2023 г. по описа на Окръжен съд-Хасково.

УКАЗВА на кредиторите, че ако в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника, както и че на основание чл. 632, ал. 1, изр. последно ТЗ спиране на делото на това основание се допуска само веднъж, освен в случаите на чл. 735, ал. 2 ТЗ.

УКАЗВА на длъжника „В.К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“Ч.Ц.“ №13 в едномесечен срок от вписване на решението да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 ТЗ, както и в едногодишен срок от вписване на решението да представи по делото доказателства за изпълнение на тези задължения, както и удостоверение за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт, съгласно чл. 5, ал. 10 КСО.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му пред Апелативен съд – Пловдив.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____